

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7

гр. Велико Търново, 12.01.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНКО ЯНЕВ

Членове: Д.А ДЕЛИСЪБЕВА
ГАЛИНА КОСЕВА

като разгледа докладваното от ЯНКО ЯНЕВ Въззивно частно търговско дело № 20224001000329 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 121 от ГПК.

Постъпила е частна жалба от „Марилен Ресиклаж“ ООД, ЕИК 201537868, със седалище и адрес на управление: гр. Пещера, Област Пазарджик, *****, представлявано от Л. С. П.а - Д. – управител, със съдебен адрес: гр. Пазарджик, *****, оф. 307, чрез адв. Н. П. от АК - Пазарджик против протоколно определение от 06.10.2022 г., постановено по т. д. № 112/2022 г. по описа на Плевенски окръжен съд, с което е оставено без разглеждане направеното възражение за местна неподсъдност на делото пред Окръжен съд - Плевен и искането за прекратяване на същото и изпращане на материалите по делото на Окръжен съд – Пазарджик.

В частната жалба се излага, че обжалваното определение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че неправилно първоинстанционният съд бил приел, че възражението за местна подсъдност е недопустимо, тъй като било направено след срока за отговор на исковата молба. На първо място се излага, че било неясно по какъв начин е връчена исковата молба и по кой ред е станало това, тъй като не била налице хипотезата на чл. 50, ал. 4 във вр. с чл. 47, ал. 1 от ГПК. Прави се извод, че исковата молба не била надлежно връчена, поради което срокът по чл. 367, ал. 1 от ГПК не бил започнал да тече. На следващо място се излага, че ако се счете, че действително даденият срок за отговор на исковата молба е изтекъл били налице други основания за уважаване на възражението за местна подсъдност, а именно специалния закон – чл. 155 от ТЗ, тъй като седалището и адресът на управление на дружеството били в гр. Пещера. Счита се, че съдът не бил съобразил разпоредбата на чл. 118, ал. 1 и ал. 2 от ГПК и следвало сам да прецени, че делото

не му е подсъдно, съгласно чл. 155 от ТЗ.

Претендира се да се отмени протоколно определение от 06.10.2022 г., постановено по т. д. № 112/2022 г. по описа на Плевенски окръжен съд и вместо него да се постанови друго, като се постанови, че компетентен да разгледа делото е Окръжен съд – Пазарджик.

В срока по чл. 276, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на частната жалба от П. Д., френски гражданин, род. на 12.04.1962 г. в Ним, ЛНЧ *****, със съдебен адрес: гр. София, *****, „Интерюс“, чрез адв. Д. П. от АК – Плевен.

В същият се излага, че частната жалба е неоснователна, а обжалваното определение е правилно и като такова следва да бъде потвърдено. Възражението за неподсъдност на делото не било направено в срока за отговор на исковата молба. Неправилен бил и изводът на жалбоподателя, че исковата молба не е надлежно връчена на ответника. Независимо от това се споделят аргументите, че съобразно чл. 118, ал. 2 от ГПК съдът служебно следва да следи за подсъдността, която в случая се урежда от разпоредбата на чл. 155 от ТЗ.

Апелативен съд – Велико Търново, като взе предвид доводите на жалбоподателя и данните по делото, провери обжалваното определение, съобразно правомощията си на въззивен съд, приема за установено следното:

Частната жалба е допустима - подадена е в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК; от страна, която има право и интерес от обжалване; срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване с частна жалба. Разгледана по същество частната жалба е основателна по следните съображения:

Производството по т. д. № 112/2022 г. по описа на Окръжен съд - Плевен е образувано въз основа на предявен от П. Д., френски гражданин, род. в гр. Ним против „Марилен Ресиклаж“ ООД, гр. Пещера иск с правно основание чл. 155 от ТЗ.

Исковата молба е връчена на ответното дружество в седалището и адрес на управление: гр. Пещера, Област Пазарджик, ***** (справка от ТР) по реда на чл. 50, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ГПК (Определение № 276/25.07.2022 г. по настоящото дело). Срокът по чл. 367, ал. 1 от ГПК е изтекъл на 08.08.2022 г.

На 03.10.2022 г. по делото е депозирана молба от „Марилен Ресиклаж“ ООД, гр. Пещера, чрез адв. Н. П. от АК – Пазарджик, с която на основание чл. 155, ал. 1 от ТЗ е направено възражение за местна неподсъдност, тъй като седалището и адрес на управление на ответното дружество е в гр. Пещера, поради което компетентен да разгледа делото е Окръжен съд – Пазарджик.

С обжалваното протоколно определение от 06.10.2022 г., постановено по т. д. № 112/2022 г. по описа на Плевенски окръжен съд, е оставено без разглеждане направеното възражение за местна неподсъдност на делото пред Окръжен съд - Плевен и искането за прекратяване на същото и изпращане на материалите по делото на Окръжен съд – Пазарджик, като недопустимо.

В мотивите си съдът е приел, че възражението за местна неподсъдност на делото може да се прави най-късно в срока за отговор на исковата молба, позовавайки се на чл. 119,

ал. 4 от ГПК – в случая приложим е срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК, за който е приел, че изтекъл на 25.08.2022 г. (?! – срокът по чл. 367, ал. 1 от ГПК е двуседмичен, а не едномесечен е и изтекъл на 08.08.2022 г. – Бел. на въззивната инстанция) и доколкото възражението е направено на 05.10.2022 г., същото е недопустимо.

Обжалваното определение е валидно и допустимо. Същото обаче е неправилно.

В случая е предявен иск по чл. 155 от ТЗ. Ответникът е релевирал възражение за местна неподсъдност на делото, на основание чл. 155 от ТЗ във вр. с чл. 118, ал. 2 от ГПК.

Първостепенният съд, за да постанови обжалваното определение и да приеме, че възражението за местна неподсъдност е недопустимо, като направено след изтичане на срока за отговор на исковата молба, се е позовал на разпоредбата на чл. 119, ал. 4 от ГПК, съгласно която във всички други случаи извън тези по ал. 1 – 3 възражение за неподсъдност на делото може да се прави само от ответника и най-късно в срока за отговор на исковата молба. По аргумент от чл. 155 от ТЗ компетентен за произнасяне по иска за прекратяване на търговско дружество е окръжният съд по седалището му. Касае за подсъдност, която е уредена с изрична законова разпоредба, с оглед особеностите на производството. Същата на практика приповтаря разпоредбата на чл. 105 от ГПК, съгласно която исковите срещу юридическите лица се предявяват по седалището на същите. Поради това съществуването на изричното посочване в чл. 155 от ТЗ е неоправдано, ако се прилагаха общите правила за подсъдност по ГПК. Това води до извода, че разпоредбата на чл. 155 от ТЗ урежда специална подсъдност и исковите по чл. 155 от ТЗ не могат да бъдат предявявани пред друг съд, освен посочения в разпоредбата. Местната подсъдност при икове за прекратяване на дружеството, предвид спецификата на производството, е уредена в императивни норми, с оглед защита интересите на трети лица, предвид на което се явява от категорията на абсолютните процесуални предпоставки. Това налага извода, че в конкретния случай съдът следи служебно за тази подсъдност, независимо от това дали е налице възражение за неподсъдност, направено от ответника по делото. Т.е. в случая срокът по чл. 367, ал. 1, респ. по чл. 131, ал. 1 от ГПК е неприложим, доколкото не е необходимо пред съда да е релевирано такова възражение от страната, за да приложи разпоредбата на чл. 118, ал. 2 от ГПК във вр. с чл. 155 от ТЗ.

Видно от вписването в търговския регистър седалището и адреса на управление на ответника са в гр. Пещера, Област Пазарджик.

С оглед на гореизложеното, настоящата инстанция намира, че първостепенният съд е следвало да се произнесе по същество по направеното възражение, още повече, че за тази абсолютна процесуална предпоставка, съдът следи служебно, а не да го квалифицира като недопустимо.

В случая неоснователно е искането на частния жалбоподател пред въззивната инстанция за приложението от нея на разпоредбата на чл. 118 от ГПК, тъй като тази разпоредба предвижда задължение на сезирания съд при преценка, че не е компетентен да разгледа подадена искова молба, да я изпрати на надлежния съд, и е неотнositима към предмета на настоящото частно производство.

С оглед на гореизложеното обжалваното определение следва да бъде отменено и същото да се върне на Окръжен съд – Плевен за продължаване на съдопроизводствените действия.

По изложените съображения, Апелативен съд – Велико Търново

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА протоколно определение от 06.10.2022 г., постановено по т. д. № 112/2022 г. по описа на Окръжен съд - Плевен.

ВРЪЩА делото на Окръжен съд – Плевен за продължаване на съдопроизводствените действия, съобразно дадените указания.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____